

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 778. Hadriani Pap. Annus 7. Leonis IV. Imp. Annus 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

res sive in eodem pte p
Educa fons Souberrit
na commode eam aliquo
statimq; Domum no
fere fons, volumen
inventio scilicet Souberrit
tego statim illam in
differente & a talib
vixit etiam mala per
cognoscitur sed ead
memoriam ut Dei offe
ram super planam
in scilicet etiam debat
erit, sed etiam ex
hac quidam formis
habetur.

Ne hec si fugiat ab Deo

Educa honorare videntur
St. Lazarus & Venustus
in copora relamine sic
fuerint, ut non vigeat per
hac locis concurrence
Quia, eaque spes in co
munitate fuit nulla modo
tum effudere, conatus
metu, in quo tunc comite
defectus in eadem fuit
erat deinde ante, Com
munitate & multus labore
in aliis locis in eam car
nibus proprieatis subdit
decessus & aperte terra ut
in operari plana terra ut
in idem metu, & exten
sionem Ecclesie sepolitus
erat, quod Ecclesiam d
icitur. Si multum attul
multus & abundans relamine,
& formidabili apparatu
retulit, ut ex agno ante
factus tempore, quod
anno prolixa audiret, &
tunc indigenter cadaver
& suum male perficit.

Hoc enim ex pracepto S
ermonis datus nobis, res
tutio dilectorum patrum fui
lita & communis facilius, dico
Quis fratrem Ogleum de P
lantiori considerat, ex vendu
la hiscepsion & paucis
necrorum, cum in eundem sali
tis & unex videntur alicui
& quod S. Soubertus est, imp
plicetur, quod suum epidem
ticum patet, & alia hanc modi multa ve
ritas praedicta, ne ante, glori
antur, sed sicut & sapientia aliis
de vita habita contra Christo
miserere potest, factum teat caco
ne infestatio, si colliguntur, quan
tum concursum, ut medullas fu
tura, & resurget per moment
ita praeponit sexa genibus
dilectis, & scutates suam re
plicare recuperat pristinum rufum
in eum recessante & denota
tione leviter, & tunc & aperte
scutum ostendit, & aperatur
in eum, El Venerabilis y. p. properan
tibus adspicitur.

Alii autem Sarapae Occa

Festis Eusebii

quinto, Eras nimirum (vt Tudenis habet) oblongo medium
deci materia, temerisque vlg; ad Eram octoginta annis
vigescim primam, annum Domini septuaginta annos
octogesimalium tertium. Cum inter se Argentum, tri
cipe Anfar flesa a Saracorum iugo magno animo pro
rofitans vendicantes, libertatem sunt conferentes, prout
cuenda studio indefessi certarunt.

Cum autem in ea adulterius Saracorum expeditio

Carolus est, sed ifragi Saxoni, & aliozine Vendiciorum Pro
rebellantur, qui omnia habuerunt ad Rhenum vaga
omnia cede, arque incendio violato, sed imponens

idem Carolus hoc annus declaravit, ad mena, & exultation
littera, nulli mora eos per fuos adorari voluerunt, quod
veritas magna ex parte necauit, sed Francos & Irenas Chri
stica & Annales. Verum caedes Saxonum in diuinen
cordio consigilie, quod dicuntur, & quod sententia

epulit famili Lodgeri Monasteriensi Episcopi, ut Ant
fridum Traiectensem Episcopum a data petenti hunc
ea hoc anno Saxonem in lanci Soubertum Vultur
cenobium perpetrarunt, & quam a Deo ob lacrimas
expertis fini vicerunt, scribit cuncta quidam Annal
digna, quae sic habent.

Pofrem, inquit, imperante Carolo Magno Regi Francorum
imlylo filio prefati Regis Propterea, cum a saeculo invaserit la
tinorum, & Vngariorum, decresserit magna & cruenta Clivis
cum contraria Gentium Hispania, Saracenos sollicit regnum
in Hispania, ut in Hispaniam, & eis matre Gallicana de
Domini Dei nostri Iesu Christi, auto sciuat & scutatur
Domini nosteri Iesu Christi, auctoritate & exercitu
propter Hispanos & perfidi Saxonum & Vngariorum existat
satana ac inebriatis a calce Babylonie, cum prefatis Carolis
cum two suo exercitu in Hispania, patentes ac videntes
eum aptum tempore plausu duci danno a Carolo & Clivis
sue ipsa illata, conuicta in mea compacta Saraceno
rum, venerant Valdissimum & grandissimum prouinciam
serorum armigerorum, despaltantes legatus, tradidit
eum & suam confidit, que erant Christi filiorum exercitus
ad littera & scutum.

Et in tantum sancta ita & crudelitas ipsorum, ut salutem
parcerent nec Ecclesia Dei, nec exercitus eorum, quam
nulla confundenter ac nemorit, cuius scutum & latus
no sequuntur maxima vnde ita subsequtuntur, & dona illorum
resuuntur temploq; gladiis, & armis. Exstantem
pro aliis fortissime gentes Saracenos & Vngariorum, & in
eis familiis Souberti, & ad opifem nostrum desponsatis
deserentes gressum. Quod opifem latravagis, scutum &
ferro solletem deplorat, eadem tenet ut Ecclesiastis
autem sancti Souberti concerat, & fuit, scutum armatis
autem ejusq; auctoritate, qui secus eum ex aliis longior
eius, & cunus ferre & scutum & exultationem velut ex eis. Denique
sancti Souberti, scutator fuit, tunc & exultans & proposito
et maiori peregit, per totum continentem propositum, manu ram
semper posuerunt. Et licet ejus Christi filii exercitus
debet peragere, & ferant eum secundum scutum & latus
deinde Christi filii proglissi, & videntes ostendit
et arbitrio amittit, numquid opifem sit, & defensio contra
Christianorum.

Et at acutum in eodem flagitio exercitus erat dum scutum
boli, nomine Ogleum Ogleum, & deinde, quoniam in eis
depopulatione oppedit & terroris expugna & conuictus
deinde in eis peccatum. Is tota vi conatus inflammat & fecit tan
berit Ecclesiastum, ignem primum copiam ad fagum quoniam in
clivis, & per primam & secundam & tertiad, & quartam & quintam &
seminum fuit, non enim haec viderat prima electio eis ipsi, & de
obstinatis in malitia, sed has ceteras, & nolle nisi diffidere
generant, tandem permissione domini eam accendit, & eam
igitor cum hæc ejus & vellet omnium genitum satnam
mambrilia vbiq; in Coriatis, graecis, & libanis, & eis de
migris, inter eo, latarent raptae ac palles, & ex eis
aut ex vicina pratu viribus oppelli viderat, venientes & pre
antes de cedro & opifem omnibus Christi baratis, ex eis rotu
scelerat, sumus & sacrilegus Ogleum ad campanulas & omni

CHRISTI HADRIANI PAP. 6.7.
777. LEO 4. IMP. 2.3.

grado tunc recollata, nec mihi raro? Prope igitur vobis iacebat
domino iudeo, quis nescito, ut emum aut, rastagi, sicut serum Deu
exitans, scilicet ille patefecit. Qui sed ut coronari, sic remedium Deu
Deo datum offendit. Canit enim in aqua copiam haerente
debet, & bonorum omnium legat. De gratias egreditur. At n
quis pellit sufficiat casu sent omnia reportare fuge: noster repen
te si evanescit, vt ne vestigium quoniam eius nullum manet reliquere
tur, hoc amoris, que sanctus hic iam inde ab adolescentia Deum
prosequitur, signum fuit. & paulo post, annis tres pre
teriorum, & ficeremus & Imperator a representacione de se fuit,
& ad dominum ihu ille conueniens misit, &c. reliqua enim suo
loco redditum fuisse, quæ memoria digna sub Irena Au
gusta & Constantino filio contigerunt.

Qui partem anno Carolus Magnus ad stabiliendam
Eccliam Saxonum, habuit Synodum Paderborna, vbi
Saxones baptizati iuramento firmaverunt se Christianam
Fidem perpetuo seruato, aliquo pectoris poenam
omnium suorum bonorum dispendium. hac Acta Caro
li, vñ Chironicum, Annales Francorum & Regino trad
dunt. Sic igitur firmata, penitusque stabilitate video
tante res Saxonum, nulli vñus ex eorum Principibus Vuid
chindus normis, ne cum aliis ad Synodum conueniret, v
nā cum paucis focis fugam arripiens, a fugiile in Nor
mandiam. Excepit autem in eadem Synode ad Hilp
tiam venientes tres Saracorum Principes, pariter trad
dunt, habet eadem de rebus hoc anno gelis Paderborna
Gobelinus in Meimpho, qui & originem Episcopatus fe
dis Paderbornensis enarrat. Sed & de adventu Principi
Saracorum hæc Annales sub Ludouico scripti ab eius
domesticis produnt. Vt enim inquit, ipsam & loco & tempore
ad Regis prefatam de Hispania Saracenos quidam, nomine Iu
nalar, ab aliis alijs Saracenis, socii sui, dedens se ut cunctis, at
quibus cum Rex Saracenus precesserat. & paulo post: Per
fusione ergo Rex predicti Saraceni, item capiendam quar
dam in Hispania cunctatum bandu fructu conceperint, profectus est
&c. Porro expeditio in Saracenos contigit anno fe
queust.

IESV CHRISTI
Annus 778.

HADRIANI PAP. LEONIS IV. IMP.
Annus 7. Annus 3.

I. CAROLI MAGNI EXPEDITIO IN HISPA
NIAM.

Sicut & tunc temporis annus Redemptoris septing
tenuis septuagessimus octauus, primâ Indictione, quo
Caroli Magni contigit expeditio in Hispaniam aduer
sus Saracenos, ab alijs Saracenis (vt vidimus) anno superio
ris id faciendo permorti: et rem bellu cuncti Sarac
enos inter se diffidentibus, qui regnabat Caesar Augusta, ab
alijs pulsus Saracenis, in ipso Carolum concitant. Fran
corum ierum scriptores veteres tradunt, subegile Carol
um Nauarum, poriticum Caesar Augustana ciuitate, ar
que Pamplona, eadem mensis reliquiae mutatas. Ve
rum cœlit exercitu inicilius exitus, Vafconibus in monti
bus Pyrenæis, vñ locorum oportet, exercitus ex
trema cœditibus. Quâ impressione facta, desideratos el
se inter alios insigniores Egobardum regis mensa p
ropositum & Rutlandum praefectum Britanniæ cœtum, ar
ris, et Eginhardum in rebus gelis Caroli Magni. Porro
de historia vel nimis breuitate contracta, vel suo nomine
Turpini Rhemensis Episcopi nimia fabulositate produ
cta, nihil præterea tunc allere.

Sed quomodo errore lapsi fuot nonnulli per seculis suis
scriptis res Hispanas, dum eiusmodi idem, quam in fal
tu Pyrenæo pullos est Carolus, referunt ad tempora Re
gis Alfonsi cognomento Cæſari, paulò ante oblitum, ciuile
Carol. Magni, suo loco plenius dicturi fuisse, hic fatus in
ista nota. Regnabat autem tum in Hispania in Regno
Legonis & Altiorum Silvæ gener Alfonsi Catholicæ, qu
pace cum Saracenis compedita, tranquillam transegit vi
tam, ab anno Redemptoris septuagimo septuagimo

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
PADERBORN

neficiis in eodem praecepsit, et adhuc mandato recitans, ut opere Ecclesiast. fuit Samberti praeceptor Francorum in eundem, quānae communi eam aliquandiu incendere nullatenus potuerat.

Statim, Domini noster Iesu Christo, qui et plenaria suorum sanctorum, veluti sacrificium Sexuorum palam ostendere, instrumentis sanctis Samberti nobilis Pontifex, quod usum egest in Ego solus, illius nefandus Ogelum miserabiliter pavuit, ut aliter ceterum. Et à talibus defessus. Nam cu' portioce Ogelum, sed et precepsit a malo per ipsam perpetrata etiam et praecepsit se in Ego solus, illius ne a Dei auctoritate super ipsum, cadens, resorsum coronum super plantam terrae fructu coko, dignus temeritatem sacrilegi penit debet et horribilis morte luit. Quid ali sacrificiegetis? Et audiens et exterritus valde, compuncti partientiafaletari, quidam iporum etiam Dei mitigauerunt.

Ne forte singulare Dei ad laudem sancti Samberti, quin etia' subtilis honestare volut Sanciam suam etiam omnibus exercitum Sexuorum & Vespibalorum. Nam eum sacrificium Ogelum mortuus, coepit relamine per se tristis horas vniuersitatis, & signo dato, intererat vbique per totum exercitum castrense in aula locis concenserunt confugantes & facie malitia nefandi Ogelu, cumque sepe in cometario Ecclesiast. Samberti decolorauit, sed nullo modo valebant. Namq; cum indegiam amittaret excederet, conante facie pulvram in praefato sancto etiam in quo ipsam condonat sepeletis, statim angustiatur et per se defecit in tandem foveam, ac sponu fugit siliqua, de quo omnia validu abulantur. Cumque iterum atq; iterum sodiendo tentauit, & multum laboru infusposset, ut facerent sepulchrum in aliis locis eundem canemteris, & semper terra per se, ammisus stipendiis, sordidus decidisset in tandem foveam, permanens & apparet planata et anteas; desiderans a fodiendo sepulchro in eadem amittere, & exterritus discubat alternum ipsam indigendum Ecclesiast. a sepulchro, & praefatam sepulchra illius cameterij ex quod Ecclesiast. illam & cameterium cremonia profugerat. Et sic multum attorice recelerat, cum veniret ad cauterium, & absito velamine denudatus facie eius, ecce tam horribilis & miserabilis apparuit facies eius, quid unnes intercesserunt & formidinem veritatis ut eum trementes, stupidi & pauci cetero ererent ab eo, ignoranter quid de corpore facerent. Sed inflatus recipit tempore, quidam alii faciliter ex aliis protraeasatam praedita audirent. Et ipsius mortuorum invenientes, protervam indigenter cadaver in Rhenum, ut opere pavulum pesciunt, & sic malum male perge.

Ita periculum excepto Satraporum per totum faciundorum exercitum fuit dico, subiectus capta manu, dominum, disdebetice delectus gemitatu facti a contributis & complicitione malata et communis sacrilegio, dominum precipue Satrapa Nothelmu & Ogelum, premium Ogelum de Paderborn, qui primus Ecclesiast. Samberti incenderat, ex vindicta Dei & S. Samberti patrem illum loci plagam & puntum esse regnem, collum suum super plantam terram, non incendie scataret, quod illud facinus sacrilegium admisit. Quod illi audience, indignati dicebant, hoc causa accidisse, & non ex vindicta a aliquo Sando & precipue S. Samberti, & quod S. Sambertus est impotens, & malum virtutis ac potestator, qui nequit fieri hunc appudam, sciam, Ecclesiast. tueri. Cumq; hoc & alia huiusmodi multa verba blasphemica (superstite) si indegnata protulisset, sec dantes gloriam Deo & Sande omni: simul arq; recesserunt illi duo Satrapa ab inimicis, Nothelmu gloriari in via de vita habita contra Christianos, priuatus coram omnibus inuenientibus, fuisse totum cecos, atq; in cum uenientibus sua gravissime panem tandem fulminis, dones rubore corporis & ferreos fusi, ut se colligent, quanto in Deum ac S. Sambertum superesse committant, metuendo superanda agnoscit & doluit.

Ita, reflexente per momenta temporum dolore corporis, consilia proverber flexi genibus humiliter D e o vante deinceps vias sepulchrum S. Samberti & Ecclesiast. eius in favillam reditam, uita facultatem suam restitutare, modo intercessione ipsius recuperare pristinum rufum & tanum corporis. Quo vete erant multo dolentes & deuotis falso protinus dolor visceris cefsum & vici recti, & irose furens, lacrymabilis voce Deum deuotissimi Laudani, cum & apparuit, ut uera & S. Samberti liberaret. Et Vuerdani vixi et properauit, votum cum multis familia deuote adimpleret.

Alter autem Satrapa. Oco rotundine opimus dat atus palea in

ADM. ECCLESIAST. 1. tom. 9.

equester cum vernacula redit è Vuerda, ipsa autem vt Nothelmu à Deo puniti est et securat, in via quam leuis vindicavitur Saxonem contra Christianos inimicos & oppresores ipsi à Carolo primi dilato, & per suam partem & domum in fundis Clericiorum pertulit, & praefatum vii Ecclesiast. S. Pontificis Samberti, in quo multum Christiani confidebant, incēdiscent maxima orationibus multatate; eti a Deo, antea exerto & impetu, rediensq; dominum misericordia & dolorem, manu longo comparsa (vnde & mutu), qui similes iuste reuictis, erubet, in ingredi valle gerpendi quod Deus vindicat, Miseritatem sancti & misericordiam, australi ignar panem etiā diuina deitate regnante de communia in Deo & eis feruam Sambertum, eleemosynas ex precibus literariorum & Deo respicer prior in sanitatem, sed noli proficiebas, & vobis obtinet.

Cū vero deditis quilibet Nothelmu, Sarrauac cicitate possumus meritis sancti Samberti liberatus fuimus, item magnam conci-
pientiam in sanctum Sambertum, similiter uocis sergere vicitate ipsorum
sanctum Sambertum in Vuerda, & seruitus eius se manipula-
re modo prima merito ipsius Sanci regalis poset se fuisse, et ad
hunc fatus a ecclesiis medice, aliisque a domo saepe publice accedentes
cum solemnis familiis ad Ecclesiast. S. Samberti in Vuerda, votum
implente reuictus, & deuotus, redire quoque domini germenis, san-
ctipibus suis, & prefatis Sarrauac Nothelmu, clavos, multorum de-
uterorum hominum eandem existim Ecclesiast. anno sequenti ele-
mentis regnante. Et dignitatis sui Sarrauac tenet autem in Vuer-
da apud S. Sambertum confonit, seruens feruenter Deo & S.
Samberto omnibus diebus vita sua, haec tamen de his. Sudgerius
Episcopus res fui facili narrans. Porro sequent anno Saxonem
& Vespibalorum post acceptam ingentem cladem subdi-
derunt per Carolo Magno.

Ceterum ipse S. Sudgerius genere Frisius, Frisiorum
qui Apollonius hunc dicendus, hoc tempore Frisiorum
conqueritior operam dabit, ut colligatur ex Actis vitæ
piani à Vuerdenibus monachis scriptis prodite. Hinc enim
genere Frisiux Christiani parentibus ortus, educatus sub disciplina S. Gregorij discipuli S. Bonifacij martyris in Ecclesia Traiectensis, ibi initiatus est clericatus, ab
eoque misis in Angliam, ubi Albinus sine Alctinius pu-
blice profitebatur litteras sacras, eum audiret annum in-
tegrum manfir, iterum ad eum, qui miserat Gregorium,
ordinatus diaconus redit. Postea vero sursum profec-
tus in Angliam, tres integros annos & sex menses eu-
dem preclarissimum doctorem audituit, vbi litterarum
Carolo Magno notitium. Vocatus deinde defuncto
Gregorij, ab Apollonio viro Lebuino viuum, qui Euangelicum
Dauertrix predicarat, illuc se contulit, vbi combi-
tum a Saxonibus Ecclesiast. restaurauit, inde a successe-
re Gregorij Albinu in Frisiem missus, fana illic idolatria
plura derelxit, ipsi spectantibus idolatria, & Dei vir-
tute, ne repugnarent, agente, Septem vero ibi an-
tibz, eadem produnt Acta cum autem longe lateque-
ant a postolatus gloria clarus est, qui sub Albinu in An-
glia profitebatur eius discipulus, eiusmodi salutationē
id cum hicce verbibus scripit:

Fratr amoris Dei, cognato dulcior omni
Et confangentes mecum pretoripit opere,
Ludger amate mihi, Christi te gratias saluet.
Vnde tu genit Eriofonem clara calamus,
Presbyter occidit Landulphus urbi in ora,
Dicitur in eloquio student, & mente profundus,
Ipsa gradus meritis ornata & moribus alma,
Ut puer in sensibus humiliis de corde min' frat,
Vt germana agri cunctis equalibus eae,
Atq; parentis pueris vita documenta resendit,
Tu melius crescendo, mei memor eti sacerdos,
Tu presbiter, tua comprehendit queo Tanta
His brevibus patrem, qui te Landulphus in ora,
Si territis baculi pro tali carmine donau.
Mus sicum tribunum, fors hec mercede laeti sumus.

Concordat modus. Felix sine fine valero, huc discipulus, vt
d' timus, Albinus, qui Ebioraci in Anglia docebat in Gym-
nasio floridum, quomodo autem idem S. Ludgerus Sa-
xon bus ingruent bus in Frisiem, nectile habens inde re-
cedere, Romanum feo contulit, suo loco dictum sumus.

	CHRISTI HADRIANI PAP. 7. 778. LEONIS IV. IMP. 3.	Annales HADRIAN. PAP. 7. LEONIS IV. IMP. 3.	CHRISTI HADRIANI PAP. 7. 778.
XIII.	<p>Quod vero pertinet ad Albinum Eboraci summa causa de sacra littera publica profitemur, Beda sufficere dicitum est tradant, & Caroli Magni alterum preceptorem: non vera sunt, exquirendum est. Nam quod ad primum spectat, quemnam ipse futuri tradit Albinus sufficere magistrum, habes in eius epistola ad Hadriandum Eboracensem Archipe. Copum huius verbi: <i>Lauda & glorifica Deus, qui dices in bona prosperitate confortans, ut in exaltatione filii mei carissimi gauderem, qui laboraret vice mea in Ecclesia, vobis ego nutritus & eruditus fueram, & preefector fui caput eorum, & que magister mens dilectus Eboraci Archiepiscopo herelem reliquit, &c. Successi hic, ad quem scribit, tertio loco ab Egberto, de quo quidem fratre Regis Egberti itidem nominatus, auctor qui post Bedam prolequefuit est tres reges Anglorum, haec ait: <i>Hic annun liberalium artium / fit italicum armatum, immo sacarum fuit, & nobis istum Eboraci bibliothecam instituit.</i></i></p>	<p>meribili affectu vestra presentare, sicut atque Scholastica impulsionem traditionis & Ecclesiastice est, plus leniter sensu frustis & sollicitate, & dulcissima sauviorum gratiarum est, & quis quid vibrat at sole conditione iniquitatis, se teat, & teat alibus favorabili sur hoc, & a mortua vestitu malius esse probatum. Vnde & quod fiducia vestrum ambiguitate ingere amibus solet, vestre sententia prudens dirigatur, nam duximus, & inde sollicitate regimur, ut patet sapientia finium mensurae novum; tametsi haec stirpia vestrae sententiae sapientia patitur possit latere. Ut respondeat atque propositus refutetur, vestrum sententiam, & praestitentes eruditus viri causam, considerare vestrum. Nam velut veritas sensu sua est efficiens, si animos insidet quatinus, & locum invenientem non compescit, Ecclesiastico nomine intercessione: <i>Cosmopolitanus & sexaginta viri vel quinquaginta viri per dies Deum suum ne dregissimum datur, vel quoniam estimeamus ordinem.</i> Tertio panis bacchus, vestra, quarelibet vestrum, quae sententia est, scilicet, & ex dictum est: <i>Conspicere et peregrinari vestrum.</i> Et Beatus qui loquitur auctor ad enim de intelligentem. Mihi itaque in fine epistola conseruata ait: <i>Alius est: Beatus vir qui fuit etiam te semper & in te possumus.</i> Dic tuam tuam. Si Dominus. Dico tunc benedictus, & possum te super ibronum Iste in semper possumus & in te possumus indicare & in te possumus. Hoc utriusque a domino Carolino Magnum Regem. Ad quam ipsa benedictus est suis litteris respondere, propositas invidit, quae sententias precepit, ut regis epistolam inservi, multo & ex epistola exordium.</p>	<p><i>Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: <i>Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.</i></i></p>
XIV.	<p>Potius apud predictis de Albinis, opere</p> <p>DE ALBINIS FLACCI CO ANGLICAE NAE ECCLÆSIE DICTORIS THAUMATICA</p>	<p>Porro de codem Egberto id Albinus in epistola ad Carolum Magnum id ipsum proficitur, sufficere ministrum magistrum suum. Sunt enim hec verba: <i>Dic a nobis exquisitives et traditionis scholasticae libellus, quales in partibus habebitis bonam & deuotissimam magistrum mei Egberti inducere, & si placet sapientia vestra remittat aliquos ex pueris nostris, qui excepti sunt quaeque necessaria, & reuehantur in Ecclesiasticis literis, & non sit tantummodo Eboraci horum consilio sed etiam in Turma emuliones paradisi, hæc ipse intelligens de bibliotheca, quam copiose illumine Egbertus Archiepiscopus Eboraci reliquit. Sed & Beda ipse cum de Albinis nominat in prefatis auctoribus historiæ rerum Anglorum, dum testatur, se impulsu Albinus illud opus esse aggregatum, eius vi aequalis tantum & amico, non ut dicimus meminit, vbi ait: <i>Audier autem ante omnes agit, adiutor opus nulli huius Albinus Abbas reverendissimus Vir per omnia dictum suum exitus, & incribendus patrem Albinum nominat.</i></i></p>	<p><i>Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: <i>Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.</i></i></p>
XV.	<p>CAROLVS MAGNVS SCIENTIA SA CRARVM KERVM PRÆS TANS.</p>	<p>Quod vero datur idem Albinus Caroli sufficere, de codem auctoribus ista subiungit: <i>Hic est Albinus, qui ex dixi pro pace ad Carolum directus, & his fei terra amicata, seu Regis humanitate capiis rededit: magnus, apud eum habitus, imperiale amnum, quantum ad auctoribus cura vacabat. Dialetica, rhetorica & etiam astronomia composuit. Erat enim optimus Agorium, quos quidem legera possit beatum Adelmonem & Bedam, & dicitur multa illa breuiter periculum fecit, haec auctor. Selenus de Mathematica scientia vel Philosophicis Albinum cum Carolo Magno dicitur fieri sufficere: certè quidem sacram rerum scientiam adeo idem Carolus erat imbus, ut magister potius quam discipulus locum teneret: sicutidem in ea facultate non Carolus Albinus, sed Albinus Carolum confundebat, si quid dubium esse obscurum ibi videatur & ardum. Docent quidem id littera eiusdem Albinus ad ipsum Carolum Magnum, quibus eum confundit, quid fabi velit, quid Ecclæsia celebrat Septuaginta, Sexagesima, & Quinquagesima ante Quadragesima. De quibus que in principio & fine habent, quod ad hac, quod agimus spectare noscantur, hic redditum totidem verbis, est carum cuiusmodi exordium:</i></p>	<p><i>Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: <i>Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.</i></i></p>
XVI.	<p>EPYSTOLÆ ALBINI FLACCI AD CAROLVM MAGNUM</p>	<p>Benedictus fit Deus Pater omnipotens, qui te creavit & honoravit: & benedictus fit Dominus noster Iesus Christus filius Deus noster, qui te redemit & elegit: benedictus fit spiritus sanctus parasitus, qui te illuminavit, & dilatavit cor tuum in omni sapientia & scientia claritatem dilectione domini DD. & dulcissime domine: & benedictus fit sancta Trinitas in vno Deo omnipotente, Pater & Filius & Spiritus sanctus, qui natus seruus suo, scilicet magno, tamen concepit dominum, amicum, & adiutor cum gratia sue qui natus per seruum suum beatam memoriam magistrum meum misericorditer elemeuerit dicitur est. Et benedictus fit potestus & Regem tuum & filii tuorum & filiorum tuorum, quique in generationes facili semper tenuit, ut veniat super te, & super tuos genitos atque benevoli sanitudo nostra Domini nostri iesu Christi, ut que sentimus voluntati semper vigeat florere, & crescat in corde tuo, clarissime Ecclæsia rex & defensor.</p>	<p><i>Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: <i>Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.</i></i></p>
XVII.		<p>Repetita sum gaudi vestram audiens propteritatem & exaltationem, & tuus in modicatu exhibatus, dura vestra beatitudinem litteras acceperit, & legi of ultimam suam. Vnde & aliquod familiarium vestra dilectionis scribere perficiu. Et illas atque inueniatur at re-</p>	<p><i>Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: <i>Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.</i></i></p>

*Carthaginat. Da Rex Francorum, Imperator Logiarum, (in fine portus, arce Logiarorum), ut misericordia vestrae sententiae legitur documentum) & Petrus Romanus dicit: *Nostros nos pro nos fa, cum ante unum illam ad amorem nostram Iesu Christi aeternam salutem.**

Sed quid infusiper?

Albinus Flacci de

Caroli siveulo eo elabora-

ta. Quis enim qui ad ol-

odus Hadriani Papa elabo-

ritur, sed exinde illa parite-

Sed & quod prefat ce-

rebus ingeniosus opus illud ei-

laboratum, quo rotis

quam non tibi clementer ve-

ciderem, ut ipsa multi-

caum virtus oblicita

etiam seruos Carolus, ut q-

uiusmodi videntur de-

signare, studio propensi-

ori in Capitularibus inter-

Filiorum (et a multis)

Ecclesia litteris laudamus tera-

portis, sed & mandamus his-

quæ delegimus, ut in manu dis-

ponimus, ut nos inveniamus,

et nos inveniamus, ut nos inveniamus,

CHRISTI HADRIANI PAP. 7.
LEONIS IV. IMP. 3.
778.

Ecclesiast.

HADRIANI PAP. 7.
LEONIS IV. IMP. 3.
778.

planatum ab archiepiscopo, qui sicutum tempore beatissime memoriae Caroli, ad eundem, cui tamen administratione, huc ipse, isti scribens sub eius filio Ludouico.

Ad hoc etiam spectat, quod cum quis recitarentur in Ecclesiis Martyrologia iudei Hieronymi, iure Bede, brevia nimis vidantur atque lenius: iustit Vlardun monachum doctrinam protestantem in his laborare, vt illud quod in Ecclesiis quotidie legeretur, Martyrologium rediret opulentius. Est de his ad Carolum eiusdem auctoris brevis prefatio, qua & in his studiis Caroli erga facrion ritus commendatum, & sua in opere perficiendo industria pariter tellata redditur, quae sic se habet:

Dilectus Regum p[re]f[er]m[an]to Carolo Aug[ustin]o U[er]n[ac]l[us] indigens sa-
cerdos & monachos perennem in Clerico Carenam.

Misericordia late[r]e[rum] celstis nem, speciosissime Princeps, quod[em] nominis, in manu antiquarum fiducijs, vi q[ui]ntijs in
gl[ori]a praeclaris Ecclesiasticis degnatus corporis manus per feluum in-
natum suorum, delessum pro p[ro]p[ri]e populo, vel c[on]tra, supplices opta-
re. Quae ipsa quidem fabritiag[ra]m, vestre, fiscardianum, iugis,
digantur admota, me ad hoc, eis[us] indiguum compatis, quatenus
sanctioris sacra atque necessaria recitenda negotiatus, ex quin-
dam praecedentem Patroni Martirologio in quadruplicem colla-
grem vultum.

Resolebam, in ipsa verendum solennitate ibi
quim[od]o nostra propria negliguntur Ecclesiis, quo etiam p[ro]gredi talis
capit[us] officia. Preterea & Venerabilis Hieronymi sedis & Beda
presbyterorum, quamvis suam in fiducijs operis h[ab]itu procul ab alteris
partibus prior brevitati fideles, alter vero quoniam plures E[cclesiast]i-
cularioris orationis relinquent, multa etiam autem huius ope-
ri p[re]terea necessaria. Quis latenter, censeat, & Tl[er]o in-
venientib[us] vita latente tam in eo q[uo]d neglegit vestigia, prefer-
tio in secundo eius libro, ibi r[ec]u[m] nuda, quis in primis omnes
et ceteris & addidit. At si quid prates quod ab illis accepi in hoc
tempore auditorum, est mutatio & flagit[us] a me indagine ut per quin-
dam agnosco poterit.

Ceterum, benignissime idcirco hanc exiguitat[em] mea p[re]fa-
tualam huc ap[er]tissimo inferre malum, ut secretor non nec a b[e]ne
q[ui]dam leuitate conueniat, sed p[ro]p[ri]e vestru[m] (vera d[omi]ni) pa-
rvo imperio, & Catholicorum fiducie solito confidentibus
vtilitat[em]. Unde quid vestrum est obsecro, ut si quidem decernitur
proprietas anchora[rum] rebotetur, quod videlicet p[re]sentibus
teg[es] examini autoritate & statuta tam auctoritate sancte
scripturae Excellentium magnitudine vestra per minima amara
curvula Rex Regum Dominus su[us] dignetur custodire potentiam.
Amen.

Sed quid infusum & libros eiusdem, de quo nuper
diximus, Albini Flacci & Dunius officiis moniti cunctis
Carolii fulle & coelaboratis: firma eis omnium sententia
Quo eritiam quia ad officia Ecclesiastica i[n]c[on]c[on]cilia disponen-
do Hadriani P[apa] elaborauit (vt Annalium sit *) Antiphonarium
arque Relponfori letecta omnia p[re]tione Ca-
roli ab eo edita esse pariter existimatur.

Sed & quod p[re]fatis ceteris, eidem Carolo Magno de-
benus magis opus illud ab eodem Alcuino, iure Albino,
elaboratum, quo totius divinae Scripturæ tam veritas,
quam noui Testamenti vulgata editio emendata est. Ac-
cederat enim, ut ipsa multipliciter librorum extinc-
tum virtus, mendis obstrua iam viliter et quod pertinet
animi ferens Carolus, ut quam emendatissima ederetur,
in primitum que vendicaretur integratam atque splen-
dor, studi p[ro]p[ri]o p[re]fato curavit. Quia rei honestas faci-
t in Copi[is] variis intextum elegum ultis verborum:

Palma! & ita digna mandamus, & p[re]ceptum in
Ecclesiis libri canonis veraces habeantur, sicut in alio Ca-
pitoliaris sapientia mandamus, h[oc] ipse, qui ut quod omnes reu-
gerent, ob inimicam difficultatem, quam non perficeretur, o-
pus deleguit Albino, ut absoluisset. Qui in id p[ro]m[is] viri
tus totius magistratus, in veritas diuinam Scripturam & ve-
ritatis libens ac veritatis fontibus descriptum recognita
et emendata eidem Carolo Magno obtulit, ad cu[m] cal-
cem, hos quos hic descripsis leges verius app[ro]ximat, per e[st]e
programmati diversi distinguitur. Exstat eiusmodi verbi
librorum codex, Alcuini labor, in Vallcellana nostra
bibliotheca, vbi velut iugens tauri afferatur, utp[ro]p[ri]e
te quod viri credidi, qui in emendatione Vulgate iteru-

CHRISTI
LEONIS IV. IMP. 3.
778.

374

nollo tempore laborarunt, eo ut antiquiori sunt v[er]i, cui
& plurimum derulerunt. Porro primum Albini epigram-
ma sic se habet:

Nomine Pandel[eu]n proprio vocare memento
Hoc corpus f[ac]tum, Let[er]a, more tuo.

Quod non à multa confitit lithurbeta dilla.

Nomine non proprio, ut lingua Pelasgia docet,

In hoc dicta Dei conduntur mystica summa;

Ita quidem egerunt vates in ore canit;

Eli[us] nobis Domini dulcis foper anima mella,

Cariet aq[ua]c, aut multa multa super.

Strenuus hanc Domini famulos infidelis arcem,

Cui macte, & lumen in arce manet.

Codicil[us] illius quod in corpore fonda

Dep[er]it ei[us] armis inter se varijs,

Mercenari[us] habens, Corgi[us] devante, per annum

Tot Carolus Rex, qui scribere vult eum.

Aliud.

Hec dimis Dei placeat S[an]cti p[re]p[ar]a, precamur

S[an]cti atq[ue] oscula, Lector bonifice tuus;

Spiritu hanc canit[us] nisi mit[us] ab arce,

In qua vera fides frigida & atra fatu.

Aliud.

Pro me, quisq[ue] legas versu[m] orare memento;

Aliud.

Magni magna Deo portanter in muro templo,

Quasi lalandi a manu ore p[re]io populus;

Parvus sed v[er]a Dominus duo munula p[re]fert

Nobilium deus famule verdice.

Nomine paratu tuu. Redde, munifolia gatua

Istefo, persona fuit nigra paru[us] et.

Munera sed Domini, cal[us] fidelis in mura Regna

Porto tibi plebe, spuma Rex, membrum;

Nempe nome ac veteri partem p[re]io famula legi

In hoc claudantur corpora quod p[ro]p[ri]e faciunt.

Hec ego p[ro]p[ri]o libens ad sarcina sarcina templo,

Quod tua mens nostre condidit alma Deo,

Lanib[us] ut p[ro]p[ri]o Christi sa[nt]a semper in illa

Iste liber, resonans verba sperna Deti.

Aliud.

Natura rudi pelagi fusa erexitu ab unda

In partum remens, p[re]lata Lat[er]a tenuerit;

Et scriptor fessu colam sub calcis laboru

Depressus habet a pede a lata satu.

Ille Deus dicit gratias pro p[ro]p[ri]e vita;

Pro[pt]e[re]i, labores agat fructibus & regnus.

Aliud.

Pergo libelle fateremus condit[us] p[re]cavatior odis

Profer pacifici nam, misericorde Dei,

Et p[re]te p[re]lator, p[re]cavat a p[re]latia Regi,

Veniente Christi sa[nt]a semper in ade laici,

Atq[ue] Dei famula p[re]ca for numeris a canticis,

Dexter aq[ua]s Domini p[re]cavat, aliq[ue] regat,

Quasi calde fidei vnde quoq[ue] imperi amore

Con laudynu optant, ut vigeant, valent.

Hacque Alcuini veritus en dicto codice, culus cum
ob nimis verulatam pagina elicit ex ea, confumpit, &
characteres oblitterat, describit v[er]o poterunt. Post au-
tem emendata hinc inde non sine labore de Alcuini fra-
gmenta, iamque edito p[re]fato Annalium tomo, con-
sigit d[omi]ni geor[gi]o h[ab]entio campani nouis omni[bus] Campani[us]
prol[ific]or[is] in Academia Ingolstadtensi de antiquitate Eccle-
siastica bona invenit, t[ame]n cum alijs veteribus Antiquis
lectionis (hoc cum titulo inscriptis leguntur duo tonitab
co[n]stituti) in hac prolixi eu[er]idem Alcuini ad diversos epis-
tolas legimus inceptum, ex quibus nonnulli praetens T[onit]us
suffici locupletando, ille an eius editionem, i[st]dem
opus. Hui[us] t[onit]us. Verum in hac Apponisce ut de alijs mul-
ti fieri cont[est]i, quae majoris momenti esse cognoscimus,
quod addenda atq[ue] edenda curauimus. In primis vero illud,
quod cum eu[er]idem Alcuini tempore in Scottis primum te-

nollo tempore laborarunt, eo ut antiquiori sunt v[er]i, cui

& plurimum derulerunt. Porro primum Albini epigram-

ma sic se habet:

• inq[ue] hoc

eg[er]it, 115

minari cepissent pellima zizania illa, quae hoc nostro faculo denla frigore Boreales prouincias occuparunt, qui bus affirmarerunt illud infautum haec non inauditus often cum Confessionem peccatorum non esse faciendam facti, sed Deus tantumdem vir sanctissimus atque doctissimus Alcimus vna ad eos epistola scripsit, eadem zizania exorta praeedit, immo conuulsi illa radicitus, ut amplius visa non fuerint nec audita. Ipsi autem epistola, tanquam arma victoria, quibus primum ab holis horum anchora superatus, hic in Christi templo suspenso resplendebat, quia sic habet:

*agl. 1. et
eua. ep. 26* *Dilectissimi viri si atrib & Patribus in provincia Scotorum
bius Ecclesie Christi vernaculis Album dominum salutem.*

Placita regia sagacitati & religione lata nostra sepius insuita attributis seu propriis sacrae officiis monachorum vita, seu propter laicorum religiosam conseruationem, anno isto ab omnibus strepitu sacrae inuestiduine soli Deo vacare desiderant. Et isti inter milia lata occupationes easdem vita degere dicuntur... isti intercessor. Quis praefatus viri solitatis sustinere & suorum quod quis est gratiam benedictionis ab Deo data, sibi in alterius non refudat. Unde & nos vestre patrum exemplu edoti, nos trianquam cursu orationibus vestre & sanitatis ad portum quatuor dergi preceun.

Nostrumque mutua charitatis officio vestre & sanctitate ab qua plena admotio litterarum diligere cur summo propter quafdam cœsuerunt, que vestra invenientur ferme regionibus: Dicitur vero, nomen ex laico suam velle confessionem sacerdotibus dare, quos a Deo Christo cu[m]landis Apollonius & aliis solent, potest accepisse credimus. Quod sicut sacerdotalia per ipsa & vicinaria non considerat ligatio sacerdotum opera medicorum, si vulnera non offendunt erot. Si vulnera corporis carnalis medicus manus expectaret: quanto magis vulnera anima spiritualia medicis sollicita depositum? Deus vero, o bono consilii exigitus voluntate, nolens, latere non poterit: Eccle-
sia Christi qui mandauit sacerdotibus, se ipsa offendere? Cor Lazarus
1. id. 8. dicitur. *Ioan. 11. 42* qd. quatuor annos resuscitat alio: sollecute inquit? Niquid sacramenta mortali eis vel per sollicitum & non potuit, quo mortuus visceris-
tum de sepulcro prodeire inquit? Cur interrogatur a eos de scel-
matis, quid voluerint? An ignorare cordis eorum voluntatem potuit, qui optime lumine oculis illorum credere videtur? Forte tamen late-
scit honeste potuisse: ne Deo plus quam bonum confiteri volu-
se superbia hoc genus est: videatur sacerdotem indeccepere.

Psal. 91. *Si dicas: Bonum est confiteri Domino. Seb. bonum est bonus con-
fessione habere te ipsum. Licit non semper confessio penitentiae
Mat. 12. significet sed seipso bonum. Id est, vi in Evangelio ipsa est etiam dixit. Confiteri tibi Pater cali & terra, id est, tando Pater cali & terra. Et in Symbolo dicitur, Confiteri vnu Baptismu. Et cetera que sequuntur ad idem respectiva verbum. Quid verbum, id est, Confiteri in hoc loco a confessione Fidei, non peccatorum degenit. Erubet in bonum in faciem tuam offendere, quod non erubet in eum bonum in perditionem tuam perpetuare. Et facit tuam ini-
quitatem tua confessione vobis habere: & facit eum Christus in reconci-
latione tue non vobis habere admittorem. Per misericordiam corrugisti: & no-
nunquam per amorem resurgere! Statim offendens Dominum, & alium non vobis habere reconciliarem nisi te ipsum? Confida in orationes
tuis salutares sperni apostolicum praeceptum, dicentes: Grate pro-
invicem et salutem. Et iterum: Si quis peccator est, ore pro
sacerdos vobis salutem. Quid ad hec dico, quae in eis epistola legitur?
Glat. 5. Conseruimus alterum ut peccata nostra, ut delectemur dulcedo & quiete al-
i. h. 28. Quid est illud alterum? nisi homo homini, reuindice, ex eo
medio ipsaq[ue] sapientia per Salomonem dicit: Qui ab omni sceleri
fuga non dirigitur, id est, non dirigitur in via salutis qui peccata sua celare studet. Numquid Deus abscondi possit sclera nostra, qui omnia vident, nescit, & comprehendit? Hominis possunt abscondere que agimus, & non Deus. Nam David profectus Nathan Propheta, qui
arguit pro suo peccato dixit: Peccavi Domine! Ecce tamen vir
sefemus conepiuimus vobis vobis habere Prophetam. Et quia non erubuit confiteri quod impie gestit, platione audiuit. Ecce Dominus trans-
xit peccatum tuum. Hominis patet facit vobis suum. & a Deo max-
imum non accepit. Nam & in Leuitico & sapientia, Dominus man-
dante peccator ad sacerdotem mittitur cum victimam, quod offensio
Deo, ore pro eo, & dicitur ei: Quia sunt nostri & vici in me pro pec-
catis a nobis communio, nisi confessio peccatorum nostra sit? quam pa-
re Deo per sacerdotem effere debemus, quatenus orationes illas
nosra confessio oblatione Deo acceptabilis sit, & remissemus a*

Deo acceptam, cuius sacrificium gloriam iacentulum, & ce-
ntrum & humidum non fuerit.

Christus pro nostra felicitate ab immortali in humi-
num venit, vi non redonans & a diabolis seruante: Quis diligenter
soulis Dei sacerdotibus indicari, ut liberetur anima, & se-
curus mortali frigore, non peccare hominem adhuc & incen-
sorium in dieo non servat: & nos in matto praeceps homini mala
& his: Sanctorum subire contumeliam. Neque in hac morte
cordis Christi nostra Edes confessionem, & amerciam
fatana dare debemus, & sic facta deinde ministrata, & in
tempore & vivum quod
eruntate Deo refertur
date Donum, & dicere
nos in tua voluntate
te regi, clementia, &
meritis dilectionis & fructu
Boli Altissimi, & acu-
mentalem ad sacerdotem
in agu, si in omnibus a
cunctis fati.

Si peccata sacerdotibus non sunt premita, merita & am-
ercia Reconciliationis oratione frigore & fructu: Quando & in humi-
nem, quod peccare non mouit. Scimus, quia & in humi-
nanda finit bella, quia & evanescit finit. Credo Ecclesie sollemp-
nem & pugnam non aduersus suum diuinum confundere, item reprobare
sum: Brater qui adiutor a fratre quod cum sensu quis
admirat sacerdos Christi, dux exercitus Dei, & teles capi-
tum finalium ab eo sicut salutis auxiliis exercitum prout
ocula diabolus a frando vulnera & illius inuidus lemnos
dilegit, & invenit in ita, quod postea sunt in Ecclesiis remota, &
jubilat auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

Si forte dico eam Psalmistam: *Qui confiterit alienigenam
impunitam mihi Dominus, & ego conseruabo eum;* & inveni
met auctoritate litterarum mandata contra omnium peccatorum
vulnera, qui vel antiqui hoy & veritas, vel negligencia
sacerdotum Dei in primitu[m] aut caritatis misericordia, im-
bui qui in Ecclesie Christi sicut sicut puerit puerit
vulnera, & resuunt. Certe enim in eis, qui dicitur, quod
ad infinitum autem est confusio fit ad salutem non faciunt
Fidei, sed etiam propter peccatorum confessio, & ea representant
ad salutem propter temporiam, ducente scriptor. O Di, pro-
positus tuus, ut in tua in principio nunc
et illi si colligunt, quanto magis peccator?

CHRISTI HADRIANI PAP. 7.8.
LEONIS IV. IMP. 3.4.

Ecclesiast.

HADRIANI PAP. 8.9.
LEONIS IV. IMP. 4.5.CHRISTI
LEONIS IV. IMP. 4.5.378
379

non communis corpus & sanguine Domini nostri Iesu Christi, & conglutinatus allione sanguine regnante quoniam vix dominus interficienda de terra tenuerat & fugio de regno perpetuato de mortuatis transiuit in loca lucis & leticie, in tabernacula abundantia & iustitia, & elega vix filios illius perate paterna, ut per suorum filium animosse in Gentibus. Sequimus religiosa fideliter Patri, & nolite in Catholicis Fidei religiosis novis inducere scilicet. Causae vobis venenorum errantia invenientur ferme non sed in morte & veritate misericordia fidei fatae considerari: & vobis quod dominus electo suo misericordia sapientia habet, & caritate Dei vestro in concordia pacis & vniuersitate charitatis perpetua eum in omnibus laude, & in mortis causa confiteo vocem tuam domino & dicitur Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominum loca relativa. Domini vos preuenient gratia & sublimatio vobis, clementia, & in omni opere boni fratre faciat, viri fratres dabo fratre, & sanctissimi Patres, huiuscque ad Scotos episcopatu alium, fuit Alcuini, qui & de eadem confessione sacramentaliter ad faderdotis aures fuit solita in alijs & epistola in agi, si in omnibus agitans nouum haeresim. At de Alcuino fatig.

Quod insuper ad anni huius res gellia pertinet, auctor est hoc anno Carolus Magnus prole macula, nam licet Hildegardis coniugii gemellos neperillit infantes, altero decedente, aler tantum superiles fuit, quem Ludouicum ipse vocari voluit.

IESV CHRISTI
Annus 779.

HADRIANI PAP.

LEONIS IV. IMP.
Annus 8.

Annus 4.

ANNO V S sequitur septingentesimus septuagesimus annus, Indictione secunda, quo Carolus Magnus, aucto qualem parata expeditione proficeretur in Saxoniam, in Villa Duria Synodus habuit ex more, sic primus que Dei sunt curam, quam bellicia inchoaret. In ipso autem procinctu, expolente Roberto Abbeo sanctiorum Vincentianique Germani Parisiorum Episcopi coniurauit, quod eorum monasterio pater Pipinus bona contulerat, bello ipse adiecit. Exstet ipsum quidem oratione legatum, quo qui interius rebus a le scriptis (vt ipse refamur) recitat, illi praenudis que de Episcopis atque Abbatis vel alijs se detecti quo Regno diversi in locis praefecti, instituti, quibus habeat subjectum: Quibus gratia peratis, Ligerim cuius regnum transiit ab alijs, & latet, quod alio nomine Parvus rex sicut sibi regnat. Tunc eis ad ipsos praefectos venter dolor estibet, ubi in canore sancti Vincentii & sancti Germani petens quatenus praecipuum immunitum est ipsius Ecclesia, quod eum deueniens Pipin regis eis fecerat, ipse suis bengonate confirmaret. Quod non solum fecerat, sed etiam nouam sua prescriptio de ipsius filio successore mazeli aufermat, et autem huiusmodi.

Caroli gratia. Des Rex Francorum & Longobardorum, agi-
tatum hominum quibus Episcopi, Abbatibus, Comitibus sua-
vit ardor noster.

Si apponunt beneficia ad loca sanctarum Ecclesiarum vel sa-
crae dei operae non desinuerint precalidio ad atermum no-
bi prout invenimus retro ibidem propositum non confundatur, igitur co-
gnitis magnitudi fini viriliter regna, quae sita venerabilis verba
teris alio de beatis sanctis Vincentio vel domino Germano, vobis
qui pretioso corpora regascat, clementiam Regis noster accepta-
re & receptum domini & genitoris nascit bonae memoriae Pipini lie-
gendo oblati regendum, vobis regnum inferum, qualiter pro-
prietatem Domini benificium praefige cognoscatur, ut anno fin-
gula quecumque, in lego nostra negocia ipsius sancti loco perge-
re, vel eis eis cathartus ab iis mercantur viderat, tam ad iun-
citur compatria, quam pro reliqua necessitat & discructores, tam
extra legem quam cura, vel in diuina tua etiam, in aqua fons,
vel in persona, secum francia, non & in Austria quoque, in
lego, ut pro proprio, nolle pergere valuisse, nullum talionem
vel de carcere vel de carcere, neque de manu, vel de qual-
iter reditibus exinde ad parentes sibi cogit, nisi ab abbatis disci-
pulis perfidere quisquam debatur.

Prater & preflecto preciso determinamus (quod perernaliter maneforum effigie obtempero) ut supra per illos partum, ne quod per curates tam V. soluta, quam Averiana, vel Andebiana, neque in Traiecto, neque in Dorstadt, vel Neomagno, neque per suos pontes, vel ad Janum Maxentium, fuit Parvus sine Ambiano, neq; in Burgundia, vel in pago Trebizondi, neq; in Senenico, vel per annes ciuitates vicinas, in magno, propriis Christi regno, aut pagu, vel terris telamena exigitur, nec de novis, nec de carnis, neque de au-
maliis de cruce, exinde vel rotatuum vel pontiacum, vel pul-
veraticum, nec salutaticum, nec corporaticum, vel viam rethoritio-
nem, quam scilicet noster exinde possit sperare, nec vos am invokeret
vel successores nostri ab eisdem regno atque exigitur: sed omnia
has propter nomen Domini ipse Abbas vel successores eius, semper
immutata Ecclesia sancti Vincentii vel domini Germani habebant in-
dultum, & ad humanitas ipsius sancti loci proficiat in Augmen-
to.

Ad hanc etiam telamena illam queni Gerhardus Comes apud Vilam nona in corte sancti Germani rysu fuit recuperare, quia in nobis sume dicitur, ut deinceps ad parentem sancti Gerardi, ut ipse telamena cum omni integritate in nostra eleemosyna ad luminaria opus sancti Ecclesiae recipiant arsis, aliquam refugiatione. Quam
vebra & auxiliata, sancti Pontifices, natus ac processus, perpe-
nit temporibus valerianus manu proprii signatione nostri scilicet studiis
miseris rebatur. Data festo Kalendas Aprilis, anno undevicensimo Regni
nostris, & quanto Patriarchatus nostri, alium di scilicet impalatio: re-
integratum vero Parvus, hanc enim praelegit.

Hic ex more prius patratis officiis aduersus Saxones
Carolus profectus est quos illi ad eum debellandum perfa-
cile admittit aperire etenim flagitibus illis, incru-
to bello Saxoniam, atque Westphalam debellavit, rece-
pitque ab eisdem obtidibus, firmatique regum demum iu-
ram, in Francia rediit, hanc Annales Francorum plu-
ribus, ex quibus & Reg no eadem affirmat.

De preciis Caroli Magni aduersis Saxones expiis ite-
rat agit Petrus Damiani in epistola ad Mainardum Epis-
copum Virbinatum, hucque ait inter alia: Godfredus plane
Larissinus Dux & Marchio nabi peribulat in propria regno, ne-
pote Lotharingie biliaria continet, quemam Carolus imp. quic-
cum vicium cum Rege Saxonum, qui Genitilitate adhuc detrahens
error, bellum consumit. Et post hoc: aliisque sanz, dum Ca-
rolus idem excella, ut afficit, intravit, atque fidei difundebet, pri-
pere vero quos de hac, solo tenus ignobiliter resiliunt: Rex Sa-
xonum qui tenebatur captivus, & remuo procedit ab Imperatore
mensa prandebat, talis per nocturnum legat dicitur: Dom. vestor,
inquit, Christus fidei peribulat in pauperibus & regi, quas fratre per-
ficiet nos trahi illi colla submittit, quem vor ita defixit, eis, nul-
lam bonorum reverentiam exhibeta? At quod Imperator corde i-
punctum eruit, & ex ore gentilium hominis Evangelicam prodire
sententiam redemptorem extinxit. Hac ibi Petrus.

IESV CHRISTI
Annus 780.

HADRIANI PAP.

LEONIS IV. IMP.
Annus 9.

Annus 5.

378

III.

379

IV.

SAXONES
ET VVEST
PHALE
A CARO-
LO D E
BELLATI.

I.

MARTY-
RIA DI
SYRIA
BAIRAC
SIS DE
LATA.